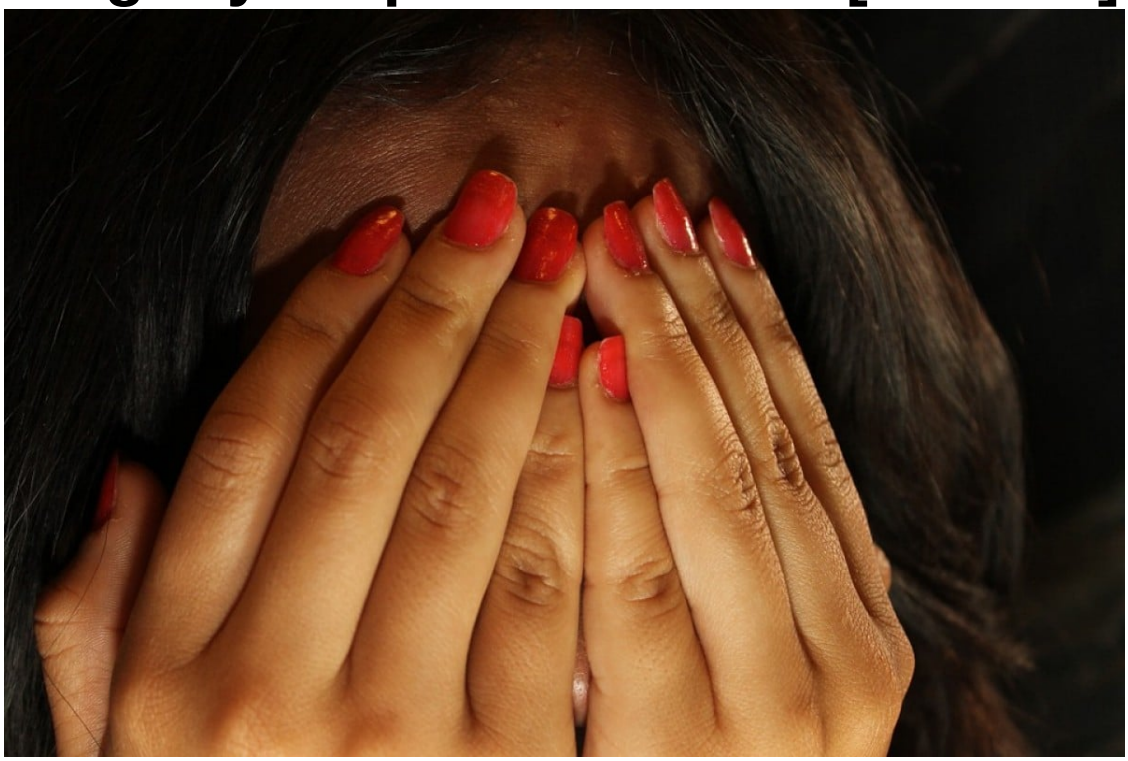
OCI | Redacció | Actualitzat el 12/10/2020 a les 06:00

7 adolescents catalans ens confessen el moment més vergonyós que han viscut [VOL.25]

Tots hem viscut alguna situació en què ens hem mort de vergonya: un moment incòmode d'aquells que no s'oblida. L'altre dia us vam demanar que compartíssiu **una d'aquestes experiències amb nosaltres i avui us portem un recull d'algunes de les respostes.**

[intext1]
[playbuzz](function(d,s,id){var js,fjs=d.getElementsByTagName(s)[0];if(d.getElementById(id))return;js=d.createElement(s);js.id=id;js.src='https://embed.ex.co/sdk.js';fjs.parentNode.insertBefore(js,fjs);}(document,'script','exco-sdk'));

[/playbuzz]Cargando...
Versió sense playbuzz

Un dia vaig anar al centre comercial del meu poble. Vaig entrar a una botiga de fundes de mòbils que havien fet nova. Total, que hi havia un noi més o menys de la meva edat super guapo. Vaig decidir fer-li una foto per enviar-li a una amiga. No me'n vaig adonar, però el flaix estava activat i el soroll de la càmera posat. El noi va veure que li estava fent la foto i em va mirar en plan WTF.

Vaig anar l'any passat de viatge amb la meva àvia a París. Estàvem al metro i vam començar a parlar d'una altra senyora que estava allà i del seu marit, perquè s'estaven parlant fatal. Total, quan

estem a punt de baixar la dona ens diu: "Perdona, que sou de Catalunya?, És que m'ha semblat entendre-us i m'ha agafat curiositat". Havíem estat parlant malament d'ella tota l'estona. Tierra trágame.

Un dia al meu institut estaven repartint uns premis a alguns alumnes. Quan deien el nom de la persona, aquesta s'aixecava a agafar el premi a una mena d'escenari davant de tothom. Jo aquell mateix curs havia participat en un concurs d'escriptura i havia quedat finalista. Quan van dir el meu nom i em van felicitar, em vaig emocionar molt i vaig pensar que havia d'anar a buscar algun premi. Em vaig aixecar tot i que algú em va dir que no ho fes. Quan estava anant cap a l'escenari em van dir que no calia que hi anés i tothom es va posar a riure. Hahaha va ser molt humiliant!

Una amiga i jo vam anar a fer una volta amb bici (jo anava amb texans). La cosa és que a mi no se'm dóna gaire. I a tot això sumar-li que els meus pantalons tenien un foradet de la mida d'un cigró. Estava a punt de baixar de la bici, però em vaig quedar enganxada pel forat i els pantalons es van obrir sencers.

Estava al conservatori i esperant per entrar a classe. Hi havia el meu crush també esperant per una altre classe en un altre lloc. De cop vaig veure que em mirava molt i cada cop que jo el mirava veia que em mirava el cos i tot i em vaig posar molt nerviosa. Quan vaig arribar a casa vaig veure que portava els pantalons trencats i ensenyava les calces. Vaig sentir molta vergonya jajajaa.

Estava al campus d'estiu i el monitor ens va fer jugar al mocador. Em va tocar el mateix número que un dels meus millors amics i jo no em vaig enterar i vaig sortir tard. Mentre ell arribava, jo encara era per la meitat i vaig accelerar, però llavors ell no va agafar el mocador i jo vaig frenar en sec per no travessar la línia. Vaig caure en planxa i em vaig fotre l'hòstia del segle. Tot el grup s'estava pixant de riure, el pitjor és que hi havia el meu crush jugant. F.

Una vegada me mare va entrar al meu compte d'Insta i en aquella època estava parlant amb un noi i les converses eren HOT. Me mare les va llegir. No sabeu la vergonya que vaig passar ni la bronca.